

§ 1 nævnte Beløb kan anvendes i en tre-aarig Periode indtil Udgangen af Finansaaret 1911—12". Det er ved Hjælp af denne ekstraordinære Bevilling, at man er naaet op til de ca. 81,000 Geværer, som man nu har i Behold til Fodfolket. Men det, der her er Tale om at benytte, er ikke en Bevilling af denne Konto, det er den ordinære Bevilling, der har været opført i en Aarrække paa Konto L. a. paa Krigsministeriets Budget, fordi det er nødvendigt at have en Konto til Fornyelse af og fortsat Anskaffelse af Haandvaaben til Hæren. Nu vil det ærede Medlem gøre gældende, at her er Tale om en forøget Militærbevilling. Men det er der ikke, thi jeg gaar ud fra, at for at en Beholdning af Geværer til Hæren skal være fuldt ud forsvarlig, maa den være paa ca. 100,000 Geværer, men mener man, at det er for stor en Beholdning, er jeg villig til at indskrænke den til 97,000, og derved kan man i det lange Løb spare det, man nu ekstraordinært anvender i det Øjemed, der her er Tale om, nemlig til nye Karabiner til Rytteriet. Der er altsaa ikke Tale om en forøget Bevilling, men der er kun Tale om i 2 Aar at anvende en Bevilling, der er opført paa Finansloven til Haandvaaben for Hæren, saaledes at man kan anskaffe 29,000 Karabiner, der ere nødvendige til Forsyning for Rytteriet.

Med Hensyn til Marineministeriets Budget har man ønsket Samraad med mig angaaende Spørgsmaalet om Levering af Kul til Marinen. Jeg blev noget forbavset over at høre den ærede Ordfører (Jerichow) udtale, at Finansudvalget ikke har faaet Svar fra Ministeriet angaaende denne Sag; det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der fik Ordet efter den ærede Ordfører, sluttede sig til ham og beklagede ligeledes, at Udvalget ikke havde faaet Svar paa sin Forespørgsel. Det ærede Medlem maa ikke rigtig have Greje paa Sagerne; thi jeg har under 30. f. M. afsendt en Svarskrivelse til Udvalget, og da jeg hørte den Anke mod mig fra den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, forespurgte jeg Bureauet, om man ikke havde modtaget denne Skrivelse. Bureauet svarede: Jo, den er modtagen i rette Tid, og vi have sendt den til Finansudvalget med Forespørgsel, om den skulde trykkes eller ej, men Finansudvalget, eller hvem der nu har talt paa Finansudvalgets Vegne, har ikke ment, den burde trykkes. Skrivelsen ligger altsaa i Finansudvalget, og jeg maa anmode baade den ærede Ord-

fører og det ærede Medlem om at søge den der. (K. M. Klausen: Nu have vi fundet den). Naa, De have fundet den. Det viser sig altsaa, at jeg er sagesløs.

Finansudvalget har ønsket at faa Oplysninger fra Marineministeriet om, hvorledes Ministeriet forsynes med Kul. Jeg har givet den Oplysning, at det er lykkedes os at faa direkte Forbindelse i England med den Agent, der besørger Kulleverancen til den engelske Marine. Derved opnaa vi adskillige Fordele. Vi opnaa for det første den Fordel, at vi faa udmærket gode Kul, og der har i det sidste Aar ikke været Spor af Klage fra Marinen over de Kul, der ere leverede, de have været fuldt ud tilfredsstillende. (Sabroe: Officererne tør ikke klage.) Det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds siger: Officererne tør ikke klage. Jo, det tør de godt, men turde de ikke, saa turde maaske det ærede Medlem. Men jeg er ingen Tyrann, og jeg modtager selvfølgelig Klager af den Art fra Officererne, thi det er jo Officerernes Pligt at klage, naar de Kul, der leveres, ikke ere forsvarlige, og det er min Pligt at tage Hensyn til Klager i saa Henseende. Der har foreligget mange Klager over tidligere Leverancer, og det har foranlediget Marineministeriet til at tage under Overvejelse, hvorledes man burde forholde sig for at blive fri for den Art Klager. — For det andet opnaa vi den Fordel, at vi faa Kullene betydelig billigere, end vi faa dem, naar vi udbyde dem til Leverance af vore hjemlige Kulleverandører. I September 1911 forespurgte Orlogsværftet et herværende Kulfirma om, til hvilken Pris pr. Ton, altsaa 2,000 Pd., det vilde levere Waleskul. Den opgivne Pris var 10 Kr. pr. Ton højere end Prisen for de Kul, vi kunde faa fra England fra vor Forbindelse derovre. Jeg kan endvidere oplyse, at i Februar i Aar maatte det svenske Panserskib „Oscar II“, der var her paa Besøg, betale 46 Kr. pr. Ton for Waleskul her i København, medens Marinen havde sine for 20 Kr.

Jeg haaber da, at det ærede Ting saavel som det ærede Finansudvalg ville billige, at man har opnaaet saa gunstige Vilkaar som dem, man nu har. Dertil kommer endvidere, at man, for at simplificere Forholdene, har anlagt Kulbeholdninger forskellige Steder. Saaledes har Marinen til Støtte for Inspektionsskibe, der sendes til Island, et Kuloplæg ved Reykjavik, vi have et Kuloplæg paa Færøerne, og vi have et ved Esbjerg.